

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil: doc. PhDr. Radim Kočandrlé, Ph.D.

Práci předložila: Anna Slunečková

Název práce: Platónova a Aristotelova koncepce státu

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Jak plyne již z názvu, cílem předložené práce je představit Platónovu a Aristotelovu koncepci státu. Práce se tak zaměřuje na jedno z typických témat spojených s antickou filosofií. Zároveň se soustředí na mimořádně vlivné myslitele, kteří se významným způsobem vyslovili v oblasti státovědy. V případě Platóna autorka vychází převážně z jeho dvou zásadních děl – *Ústavy* a *Zákonů*. Než v samostatných kapitolách pojedná klíčové momenty Platónova pojetí státu, připomíná krátce nauku o idejích. Po vysvětlení samotného vzniku *polis* se dále zastavuje u problematiky spravedlnosti, s ní souvisejícím tématem duše a jejích složek, které odpovídají strukturování celé společnosti v období *Ústavy*. Autorka mimo jiné akcentuje roli výchovy, postavení žen a dětí a rozebírá formy vlády. Dále již přihlíží ke spisu *Zákony*, přičemž nejprve pojednává o vlastním způsobu ustanovení zákonů, které již postrádá ideální charakter, jako tomu bylo v předchozím případě. Vykresluje zde postavení občanů i jejich majetkových poměrů. Zabývá se rovněž způsobem obsazování úřadů a vykonávání vlády. Následně autorka porovnává obě tyto Platónovy koncepce. V další části práce se již věnuje Aristotelovi, konkrétně jeho spisu *Politika*. Vychází přitom ze známého určení člověka jako „bytosti společenské“ a Aristotelem proklamované přirozenosti státního zřízení. Kromě popisu struktury celé společnosti autorka prochází známé rozlišení druhů ústav a poukazuje na Aristotelem formulované rysy nevhodnějšího státního uspořádání, které vychází z koncepce „středu“. Autorka rozebírá i přímou Aristotelovu kritiku Platónova přístupu, aby následně provedla závěrečné srovnání koncepcí obou myslitelů. V samotném závěru navíc ještě krátce přiblíží jejich vliv na další vývoj státovědy. Lze se domnívat, že zvolený cíl práce se tak daří dobře splnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Kromě obeznámení se soudobou sekundární literaturou zvolené téma předpokládá především četbu primárních pramenů. A právě na nich autorka svoji práci postavila. To lze hodnotit jako velké pozitivum. Na druhou stranu by ale bylo možné vytknout, že místy práce „vypisuje“ informace pouze z primárního pramene (např. s. 7–10, 17–22), aniž by zároveň více přihlédla i k sekundární literatuře, která by dané téma více rozvedla. A podobně je místy naopak recipován pouze jeden zdroj sekundární literatury (např. Copleston s. 4–5). Sekundární literatury navíc není příliš velké penzum. Zahraniční je pak využita naprosto sporadicky. Výklad je nicméně vždy dobře přehledný a srozumitelný. Autorka rovněž zcela adekvátně uvádí charakteristické momenty jednotlivých koncepcí a vhodně upozorňuje jak na jejich společné, tak odlišné znaky.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je velmi dobrý. Text práce se dobře čte, výklad je srozumitelný a plynulý. Práce rovněž netrpí žádnými gramatickými nedostatky. Lze jednoznačně prohlásit, že si autorka výborně osvojila práci s literaturou. Citace jak primárních pramenů, tak sekundární literatury odpovídají zvyklostem. V případě primárních pramenů autorka užívá českého názvu oproti obvyklému latinskému přepisu, ale nejedná se o chybu. Práce je také v zásadě dobře členěna do jednotlivých kapitol. Seznam literatury je adekvátně členěn na primární a sekundární zdroje. *Ústava* však mohla být uvedena explicitněji. Podobně měly být jasně odlišeny elektronické zdroje.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je dobrý. Zejména lze uvést plynulost celého výkladu a jeho přehlednost. Autorka navíc při psaní postupovala naprosto samostatně. Silnou stránkou práce je rovněž cílené využívání primárních pramenů, na kterých je text práce založen. Sekundární literatura pak vhodně plní doplňující roli. V tomto bodě lze ale zároveň soudit, že mohlo být využito více položek sekundární literatury.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

-----

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

Datum: 23. 5. 2024

Podpis: